

सुद्रकु

त्रिमिः प्रलेपैरपि बद्धम्
दद्रुश्च कुष्ठश्च विनाश्रयन्ति ।
कुठेरकः ममरी इति चेत्किं ।
लोके गच्छिजकाख्या सिद्धार्थश्च लुहीक्षीरम् ।
त्रयमिति समभागं स्यादेषां द्विगुणस्तु दद्रुश्च ।
अष्टगुणे गौतेके तानि प्रकृतानि सन्ध्यात् ।
दिवस्त्रितयादृक् सन्ध्यानिव्येभयेषानि ।
वन्योपलेन घृष्टा दद्रुमालोपयेत्तेन ।
सप्ताहाहोपेऽयं दद्रुमवश्यं विनाश्रयति” * ।
अथ त्रिषत्यस्य त्रिकित्वा ।
“विभीतकत्वज्ञानपूजयानां
काघेन क्त्वा गुडसंयुतेन ।
अवशुणं बीजमपाकरोति
त्रिषत्यिः क्त्वापि पुण्डरीकम्” ।
मलगुः काकोदुम्बरिका । अवलगुजः सोमराजी ।
“गुडवावलगुजबीजं हरितामं तच्चतुर्थांशम् ।
भगवशना तावकाडो गुज्जाफलममिमूलश्च ।
मूत्रेण गवां पिष्टं सुवर्णाकारकं त्रिषत्यस्य ।
त्रिषत्यकुष्ठं त्रजत्यस्तं पद्माहर्नाधिकेन वा ।
गिरिकर्णां चित्तायाश्च मूलेन परिष्केपितम्” ।
गिरिकर्णां नीलापराजिता ।
“क्षापः सवाकुरीचूर्णौ घात्रीखदिरसारयोः ।
शुद्धेन्दुकुन्दधवनं त्रिषत्यं संदेवितो हन्ति ।
मघितेन पिबेत् चूर्णं काकोदुम्बर्यं वपुगुजम् ।
तेनाक्तौ घर्मेसेवी स्यात्तन्नाशी त्रिषत्यश्च भवेत्” ।
मघितं निर्मूलं विलोडितं दधि ।
तक्कं चतुर्थांशजलयुक्तं वस्त्रपूतं दधि ।
“खदिरस्य पलान्घौ सोमराज्याः पणद्वयम् ।
त्रिषत्या पित्रुमईश्च दाब दाब्धय परंपटी ।
एषक पक्षांशमुद्धृत्य सिंहेकायाः पणद्वयम् ।
जनाद्रुहये साध्यं यावत् पादावशेषितम् ।
क्त्वायमानश्च मृदधौ घृतप्रस्थं विपाचयेत् ।
चतुष्पणं सोमराज्याः खदिरस्य पणं तथा ।
पटोन्नमूलं त्रिषत्यां त्रायमाणां दुरालभाम् ।
कर्वाडं कटुकं चापि कार्षिकं स्रष्टुपेषितम् ।
पणद्वयं कौषिकस्य शुद्धस्यात्र प्रदापयेत् ।
सिद्धं सर्पिरिदं त्रिषत्यं हन्यादन्ध इवागलम् ।
अष्टादशानां कुष्ठानां परमश्चैतदौषधम् ।
सोमराजोष्टं नाम निर्मितं ब्रह्मणा पुरा ।
शोकानामुपकाराय त्रिषत्यकुष्ठारिगोष्याम्” ।
इति सोमराजोष्टतम् ।
“महौषधं महामेदा निम्बपत्राणि सर्षपाः ।
मनःशिला च सिन्दूरं पद्मचारिण्यवशुगुजम् ।
हरिद्रे हरितामश्च त्रिषत्या पीतगन्धकः ।
एतानि समभागानि विषाडानि योजयेत् ।
सर्षिषश्च पलान्घौ देवदारुसं शुभम् ।
दिगुलं त्रिगुलं क्षीरं सोमूत्रञ्च चतुर्गुणम् ।
ताम्रपात्रे तु संस्थाप्य शनैर्भृदधिना पचेत् ।
चतुर्भागावशेषन्तु सक्तश्चमवतारयेत् ।
अधौ क्षिप्रन्तु निःशब्दं जलमुक्तं विशक्त्याः ।
अथक्पापयोर्योगादाय सर्वान् गदान् जयेत् ।
अष्टादशानां कुष्ठानां दद्रूणां त्रिषत्यां तथा ।

सुद्रचि

दुष्टभाङ्गीषु मर्त्यानां स्वाविद्यां कीटिनां तथा ।
अदृक्खावपरीता ये ये च त्यक्तभिक्षक्रियाः ।
सर्वग्रहविद्युक्तानां श्रीश्रीश्रीनां विशेषतः ।
सर्वधातुगतो कुष्ठे पतितं भृशिरोरुहम् ।
घर्घरायक्तघोवाणां तथा सर्वार्जुवातिनाम् ।
पानेऽप्यङ्गे तथा नस्ये वस्तिर्कर्मणि नित्यशः ।
सप्तरात्रप्रयोगेण सर्वकुष्ठानि नाशयेत् ।
द्विसप्ताहप्रयोगेण पूर्वोक्तनिमाननः ।
जातकेशनखप्रशुभतीति बोद्धवर्मवत् ।
अनङ्गसदृशः साक्षात् सर्वामयविनाशनः ।
एतत् छतं महाश्रेष्ठं भार्गवेषाववतारितम् ।
मनुष्याणां हितार्थाय सर्वैश्याधिहरं परम् ।
मशामार्त्तखडकमिदं छतं सर्वामरार्चितम्” ।
इति महामार्त्तखडगतम् * । इति कुष्ठाधि-
कारः । इति भावप्रकाशः ।
सुद्रगोक्षुरकः, पुं, (सुद्रः गोक्षुरः । ततः स्वल्पार्थं
कन् सुद्रगोक्षुर इव कायति इत्येके ।) गोक्षुर-
रुचमेदः । कोटा गोक्षुर इति हरचिकार
इति च हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । त्रिक-
गटकः २ कण्टो ३ षडङ्गः ४ बज्जकगटकः ५
क्षुरः ६ गोकगटकः ७ कण्टफलः ८ पलङ्गुषा
९ सुद्रक्षुरः १० भद्वटकः ११ स्थलद्रुड्काटकः
१२ वनद्रुड्काटकः १३ इक्षुगन्धः १४ सादुकगटः
१५ । अस्या गुणाः । सुशीतलत्वम् । बलप्रदत्वम् ।
मधुरत्वम् । उंह्र्यत्वम् । कृच्छ्राश्रमरीमेहविदाह-
नाशित्वम् । रसायनत्वम् । तत्र लहतो गुणो-
त्तरत्वश्च । इति राजनिर्घण्टः ।
सुद्रघण्टिका, स्त्री, (घण्टा अल्पार्थं कन् टाप्
इत्वश्च ततः सुद्रा घण्टिका इति कर्मधारयः ।)
कन्यालङ्कारविशेषः । घाघर इति चुकुर इति च
भाषा । तत्पर्यायः । किङ्गिणी २ । इत्यमरः
। २ । ६ । १२० ॥ सुद्रघण्टी ३ प्रतिसरा ४
किङ्गिणीका ५ कङ्गिणी ६ कङ्गिणीका ७ सुद्रिका
८ । इति शब्दरत्नावली । घर्घरी ९ । इति
जटाधरः । [इति राजनिर्घण्टः ।
सुद्रघोली, स्त्री, (सुद्रा घोली ।) चिचिषिकाक्षुपः ।
सुद्रचक्षुः, स्त्री, (सुद्रा चक्षुः सा इवाक्षतिसस्याः ।)
क्षुपविशेषः । तत्पर्यायः । चक्षुः २ चक्षूः ३ शुनक-
चक्षुका ४ त्वक्सारभेदिनी ५ सुद्रा ६ कटुका ७
कटुपत्रिका ८ । अस्या गुणाः । मधुरत्वम् । कटु-
त्वम् । उष्णत्वम् । कषायत्वम् । दीपनत्वम् । शूल-
गुल्माशीविषत्यनाशित्वश्च । इति राजनिर्घण्टः ।
स्वल्पोष्ठश्च ।
सुद्रचन्दनं, स्त्री, (सुद्रं चन्दनमिति निव्वकर्मधारयः।)
रक्तचन्दनम् । इति राजनिर्घण्टः ।
(यथास्य पर्यायाः ।
“रक्तचन्दनमाख्यातं रक्ताङ्गं सुद्रचन्दनम् ।
तिलपत्रै रक्तसारं तत्रवालफलं स्मृतम्” ।
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमभागे ।)
सुद्रचिर्भिता, स्त्री, (सुद्रा चिर्भिता ।) गोपाल-
कर्कटी । इति राजनिर्घण्टः । (सुद्रचिर्भिटीति
च क्वचित् दृश्यते ।)

सुद्रप

सुद्रचूडः, पुं, (सुद्रा चूडा यस्य ।) पत्तिविशेषः । गो-
सालिक इति भाषा । यथा,—
“श्वमल्लः सुद्रचूडो गृधलक्षश्च साक्षिकः” ।
इति शब्दचन्द्रिका ।
सुद्रजन्तुः, पुं, (सुद्रः जन्तुर्गौर्वभेदः ।) श्रतपदी । इति
शब्दमात्रा । स्वल्पप्राणिमात्रश्च । (आमलकशब्दे-
ऽस्य विवृतित्वात्तथा ।)
सुद्रजातीफलं, स्त्री, (सुद्रं जातीफलम् ।) याम-
लकम् । इति राजनिर्घण्टः ।
सुद्रजीरकः, पुं, (सुद्रः जीरकः ।) स्वल्पजीरकः । इति
शब्दचन्द्रिका । सुद्रिया जीरा इति भाषा ।
सुद्रजीवा, स्त्री, (सुद्रा जीवा कर्मधारयः ।) जीवन्ती ।
इति राजनिर्घण्टः ।
सुद्रता, स्त्री, (सुद्रस्य भावः । सुद्र + तल् टाप् च ।)
सुद्रत्वम् । इति व्याकरणम् ।
सुद्रत्वं, स्त्री, (सुद्रस्य भावः । सुद्र + त्वप्रत्ययः ।) अल्पता
कूरता । अथमत्वम् । दरिद्रत्वम् ।
सुद्रतुलसी, स्त्री, (सुद्रा तुलसीति नित्यकर्मधारयः ।)
धर्जनकः । स तु वर्वरीभेदः । इति राजनिर्घण्टः ।
सुद्रदंशिका, स्त्री, (सुद्रा दंशिका ।) स्वल्पदंशकः ।
कोट हाँश इति भाषा । यथा,—
“पतङ्गिका प्रतिका स्यात् दंशस्तु वनमल्लिका ।
प्राचिका चाल्पत्वान्तातिदंश्री स्यात् सुद्रदंशिका” ।
इति जटाधरः ।
सुद्रदंश्री, स्त्री, (दंश + डीष् । सुद्रा दंश्री ।) सुद्र-
दंशिका । इति जटाधरदंशनात् ।
सुद्रदुरालभा, स्त्री, (सुद्रा दुरालभा क्षताविशेषः ।)
स्वल्पदुरालभाद्वयः । तत्पर्यायः । मरुस्था २
मरुसम्भवा ३ विशारदा ४ अजमल्ला ५ अजा-
दनी ६ उद्ग्रामल्लिका ७ कषाया ८ फल्लिह्वत् ९
प्राहिणी १० करभ्रिया ११ करभादनिका १२ ।
अस्या गुणाः । गौल्यत्वम् । अम्लत्वम् । ज्वरकुष्ठ-
श्लासकासम्भनगाशित्वम् । पारदशुद्धिकारित्वश्च ।
इति राजनिर्घण्टः ।
सुद्रदुस्पर्शा, स्त्री, (दुःसहः स्पर्शा यस्याः दुस्पर्शा ।)
सुद्रा दुस्पर्शा इति कर्मधारयः । अपिदमनी ।
इति राजनिर्घण्टः । (जेयास्या अपिदमनीशब्दे
विवृतिः ।)
सुद्रधात्री, स्त्री, (सुद्रा धात्री ।) कर्कटरुचः । इति
राजनिर्घण्टः ।
सुद्रनासिका, स्त्री, (सुद्रा नासिका नासा ऽस्य ।)
स्वल्पनासायुक्तः । तत्पर्यायः । नः सुद्रः १ । इति
हेमचन्द्रः ।
सुद्रपत्रा, स्त्री, (सुद्रं पत्रं पर्लं यस्याः । ततश्चाप् ।)
चाङ्गेरी । इति हारावली ।
सुद्रपत्री, स्त्री, (सुद्रं पत्रं अस्याः । ततो गौरादि-
त्वात् ङीष् ।) वचा । इति राजनिर्घण्टः । (यथास्याः
पर्यायाः ।
“वचोपगन्था वडूयश्या गौलीमी शत्रपमिन्का ।
सुद्रपत्री च मङ्गल्य्या जटिलोप्या च नोमशा” ।
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
सुद्रपणसः, पुं, (सुद्रपणसो पणसश्चेति कर्मधारयः ।)